

te forhold, og vil derfor tillige blive behandlet efter § 23, stk. 1. Forholdet er således det, at der for sager inden for strafferetsplejen, der er under 50 år gamle, kræves samtykke fra den afleverende myndighed, også når de indeholder oplysninger om enkeltpersoners private forhold, og dermed er omfattet af § 23. Anmodning om adgang til sager, der er mellem 50 og 75 år gamle, behandles og afgøres af rigsarkivaren alene.

Endvidere kan den afleverende myndighed fastsætte en længere tilgængelighedsfrist efter de gældende bestemmelser i §§ 23 og 27.

Til nr. 4 (§ 26)

Det foreslås, at bestemmelserne i § 26 ophæves.

§ 26 fastsætter en tilgængelighedsfrist på 50 år for arkivenheder, der indeholder materiale som danner grundlag for offentlig statistik. Kun i meget få tilfælde har der været ansøgt om tilladelse til benyttelse af arkivalier, der er omfattet af bestemmelsen. Kulturministeriet finder derfor ikke, at fristen på 50 år har den store betydning i praksis, hvorfor den foreslås ophævet. Det bemærkes, at statistisk grundmateriale, der indeholder oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold, fortsat vil være omfattet af en 75 års tilgængelighedsfrist efter § 23, stk. 1.

I den forbindelse bemærkes, at bestemmelserne i persondatalovens § 10, stk. 2 og 3, yder en særlig beskyttelse af personoplysninger, der oprindeligt er indsamlet og behandlet udelukkende i statistisk øjemed. Senere brug af sådanne oplysninger må kun finde sted i statistisk eller videnskabeligt øjemed. Ophævelsen af den særlige tilgængelighedsfrist på 50 år for statistisk grundmateriale vil ikke være til hinder for, at den ovennævnte beskyttelse af personoplysninger, som er indsamlet og behandlet udelukkende i statistisk øjemed, vil kunne varetages.

Til nr. 5 (§ 27, stk. 1)

Ændringen er af redaktionel karakter som konsekvens af ændringsforslag nr. 4, hvorefter § 26 ophæves.

Til nr. 6 (§ 28)

Det foreslås, at rigsarkivaren bemyndiges til at træffe bestemmelse om begrænsning i adgangen til arkivalier, der er yngre end 100 år, såfremt ganske særlige forhold gør sig gældende. Det er således kun undtagelsesvis, at en begrænsning kan finde sted.

Ganske særlige forhold kan optræde, hvor de arkivalier, der er omfattet af bestemmelsen i § 28, indeholder oplysninger, hvortil fri adgang kan indebære en sikkerhedsmæssig risiko for enkeltpersoner eller

grupper af personer. Der kan fx være tale om oplysninger om religiøse, familiemæssige eller andre private forhold.

Til nr. 7 (§ 29)

Ændringen er af redaktionel karakter som konsekvens af ændringsforslag nr. 4, hvorefter § 26 ophæves.

Til nr. 8 (§ 33)

Ændringen er delvis af redaktionel karakter som konsekvens af ændringsforslag nr. 4, hvorefter § 26 ophæves.

Derudover foreslås at ophæve kravet om samtykke fra den afleverende myndighed til imødekomme af ansøgninger om arkivadgang også for så vidt angår materiale, der er omfattet af § 28.

Ændringsforslaget begrænser således de tilfælde, hvor den afleverende myndigheds samtykke efter denne bestemmelse kræves til ansøgninger, der omhandler arkivmateriale, som er under 20 år gammelt eller er omfattet af særlige tilgængelighedsfrister, der er fastsat i medfør af §§ 25 og 27, eller som er omfattet af bestemmelserne i §§ 34-35. Der opnås derved en administrativ forenkling i behandlingen af ansøgninger om adgang til ikke umiddelbart tilgængeligt arkivmateriale, hvilket giver en hurtigere sagsbehandling for borgerne.

Til nr. 9 (§ 37)

Ændringen er en konsekvens af ændringen i § 24, jf. ændringsforslag nr. 3, sådan at der gælder de samme tidsfrister for myndighederne i forbindelse med indhentning af samtykke.

Til nr. 10 (§ 53)

Det foreslås, at de særlige bestemmelser i kgl. reskripter af 13. marts 1750 og 6. januar 1764 om oplysninger af såkaldt hemmeligt fødendes identitet ophæves.

Ved kgl. reskript af 13. marts 1750 oprettedes såkaldte frie jordemoderhuse (accouchementshuse), hvor fødende kvinder, som ikke ville være deres bevangrelse bekendt eller ikke selv var i stand til at skaffe sig hjælp, frit kunne blive betjent, uden at deres identitet blev afsløret. Baggrunden for bestemmelserne om hemmeligholdelse af mødrenes identitet var ønsket om at forebygge det store antal fødsler i »dølgsmål«, der ofte fulgtes af drab på barnet.

Hemmeligholdelsesprincippet indskærpedes ved kgl. reskript af 6. januar 1764 og videreførtes af Fødselsstiftelsen, oprettet 1756, og Den kgl. Fødsels- og Plejestiftelse, oprettet 1787, der med stor konsekvens